

inslag waren Platonisten. De Vrij-Katholieke Kerk heeft veel gemeen met de Platonische en Neo-Platonische school van Christelijke overleving, zonder de duidelijkheid en de nauwgezetheid van de Middeleeuwse Wijsbegeerte (de Scholastiek) te onderschatten. Zij is van mening dat een theologie slechts in zoverre zichzelf kan rechtvaardigen en van blijvende waarde kan zijn, als zij een voortdurende toetsing in het licht van de vooruitgang van de menselijke kennis en van de individuele geestelijke bewustwording kan doorstaan, een dergelijke theologie draagt het karakter van een 'theosofie'. Theosofie (van het Griekse woord 'Theosofia', voor Goddelijke Wijsheid) verschilt van theologie door dat zij de nadruk legt op het belang van het zoeken van elk individu naar geestelijk begrip, gebaseerd op persoonlijke ervaring (gnosis of 'sophia') in tegenstelling tot het dogmatisch opleggen van bepaalde uitleggingen van de heilige Schrift. Terwijl sommige hogere leringen buiten ons bereik en bevatingsvermogen liggen, kunnen andere, minder ver reikende leringen aan de werkelijkheid worden gevoelt en zelfs worden uitgebracht door diegenen die de vereiste geestelijke vermogens hebben ontwikkeld. Daar de mens in wezen goddelijk is kan hij uiteindelijk de Godheid kennen in Wiens leven hij deelt. Door, gedurende opeenvolgende levens op aarde, geleidelijk de vermogens te ontwikkelen die in hem slimeren, kan hij tot een grotere kennis van het heelal komen, dat zelf de uitdrukking is van dat goddelijk leven. Deze methode van benadering der waarheid is van oeroude oorsprong. Zij vindt volkomen rechtvaardiging in de heilige Schrift. Het begrip 'theosofie' is steeds weer naar voren gekomen in het godsdienstig denken, zowel in het Oosten als in het Westen. Het geeft aan dat zowel mystiek als eclectische wijsbegeerte essentiële bestanddelen zijn van de godsdienst. Op deze wijze wordt de waarheid erkend in elke universele godsdienstige ervaring, waar en onder welke uiterlijke vorm die ook wordt beleeft.

Met uitzondering van de uiterlijke vormen van haar diensten die het zichtbare kanaal vormen die de overdracht van die goddelijke energie naar het stoffelijk gebied vergenakkelijken. Het is van wezenlijk belang dat tenand vrij is om met eigen interpretatie deel te nemen aan de diensten van de Vrij-Katholieke Kerk, en met zijn eigen vermogen om er weerklink aan te geven. Dat maakt dat er geen gezag kan zijn dat geloof, belijdenissen of dogma's voorschrijft, of beperkingen opwerpt die het deel hebben aan de Sacramenten der kerk verbieden. In al deze zaken komt aan het individuele geweten het hoogste gezag en respect toe.

WAAROM UW DEELNAME IN DE DIENSTEN VAN DE VRIJ-KATHOLIEKE KERK?

Een ritueel dat door onvolmaakte menselijke wezens verricht wordt kan op zichzelf in geestelijke zin niet volmaakt zijn. Toch ligt in de voltrekking van zo'n ceremonie als de Eucharistieviering een grote waarde. Het geeft elk mens de prachtige gelegenheid- en hopelijk de innerlijke verantwoordelijkheid om een toegewijd en doeltreffend kanaal te worden waardoor de Godheid zijn Krachten Zegen uit kan storten in het heelal. Als men de viering van de H. Eucharistie alleen met het stoffelijk gezichtsvermogen bekikt, zal men, behalve de eenvoudige schoonheid, waarschijnlijk niets speciaal waardevols ontdekken. Maar het onderzoeken en ontdekken van de diepe wijsheid en enorme bruikbaarheid, die aan het doel van de H. Eucharistie ten grondslag ligt, openen de 'geestelijke ogen' voor een ongekende pracht. De levensfilosofie die door de Vrij-Katholieke Kerk verkondigd wordt, maakt het op die wijze mogelijk dat elke zijn eigen innerlijke natuur tot uitdrukking kan brengen de gestadige ontplooiing van zijn goddelijke natuur vooruithelpt. Het ene grote doel dat ons voor ogen staat is om voorwaarts te gaan en te streven naar een heilzamer, geïnspireerd leven, dat ons zal helpen toegewijde en werkzame arbeiders te worden aan het goddelijke plan dat Hij heeft voor Zijn en onze wereld. Uw deelname aan dit werk zal altijd een grote weldaad zijn voor uzelf, voor de samenleving en voor de mensheid in zijn geheel. De Vrij-Katholieke Kerk opent haar deuren voor allen die vreugde en geluk vinden in het eerbiedig deel hebben aan de zegeningen van Christus.

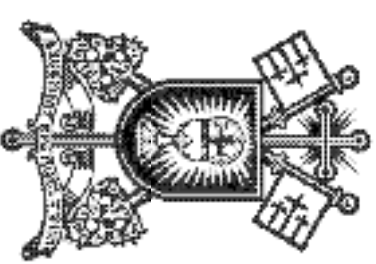
DE VRIJ-KATHOLIEKE GELOOFSBELIDENIS:

Wij geloven dat God liefde is, en kracht en waarheid en licht; dat volmaakte rechtvaardigheid de wereld bestuurt; dat allen eens Zijn voeten zullen bereiken, hoe ver zij daarvoor ook zijn afgecwaald. Wij geloven in het Vaderschap Gods; in de Broederschap der mensheid; wij weten dat wij Hem het beste dienen door naar ons beste vermogen een ieder te dienen. Zo zal Zijn zegen op ons rusten, en vrede tot in der eeuwigheid. Amen

Andere folders, de tekst van de diensten en andere boeken kunnen bij ALBANUS besteld worden, via de internet op:

<http://kingsgarden.org/Nederlands/ALBANUS>

DE VRIJ-KATHOLIEKE KERK, EEN HEDENDAAGSE RELIGIE

WERELD HOOPDKARTIER:
LONDEN - ENGELAND

DE VRIJ-KATHOLIEKE KERK, EEN HEDENDAAAGSE RELIGIE

WAAROM VANDAAG DE DAG NOG RELIGIE?

Relgie of godsdienst is een middel tot een doel. Als zodanig kan het eenweelgedige betekenis hebben.

LEVENSFILOSOFIE

Ten eerste moet godsdienst een levensbeschouwing geven die de mens steedsmeer verheft en waarmee men kan werken. Het woord 'filosofie' betekent liefde voor de wijsheid. Wijsheid kan gezien wordenals het totaal van alle ervaringen en alle kennis die de mens in alle vorige levens verzameld heeft. Kennis alleen is de functie van hetgewone denken. Wijsheid gaat ver boven het gewoneverstand uit. Bij wijsheid is de hele mens betrokken, met inbegrip van datbegrijpen dat vaak toegeschreven wordt aan de werkingvan het 'hart'. Wijsheid geeft aan de mens het ware perspectief, waarmeehij het werkelijke doel van het leven kan ontdekken. Wijs heid maakt een weloverwogen, bezadigd en volmaakt oordeel mogelijk. Godsdienst moet aldus een plaats krijgen in het dagelijksleven om deeerlijke, onzelfzuchtige en verdraagzame mens te vormen. Godsdienst moet in de mens de voorkeur ontwikkelen voor geestelijke waardenboven stoffelijke overdaad. Terwij zo zijn vermogensgroeit om in de gehele schepping en, alle schepselen het goddelijke leven te zien, helpt het hem tegelijkertijd om aan al het bestaandehet heetal de juiste waarde toe te kennen. In dit licht bezien hebbensstoffelijke zaken hun eigen plaats en zijn noodzakelijk; maarde nadruk behoort meer te liggen op hun juiste gebruik dan op het verkrijgen ervan. Een duidelijke uiterdrukking van zulk een levensfilosofie vindt men in eengevoel van verwantschap met de gehele natuur; een tekenvan innige liefde en oprecht ontzag voor Gods schepping. De mens wordt in zijn pogen om de wegen der natuur steeds beter tebegrijpen, geholpen door zijn verstanddat richting geeft aan zijn onderzoekingen en belangstelling voor het goddelijke. Waarheid - wat dat voor een ieder ook mag zijn verlicht hem steeds meerterwij zijn intuïtieve vermogens zich ontplooien. Tenslotte zal hij 'eerste-hands' kennis van God verkrijgen.

GODDELIJKHEID VAN DE MENS

Het tweede doel van godsdienst is de mens bewust te maken van zijn goddelijkheid. De oerbetekenis van het woord 'relgie' is terugbinden en het heeft betrekking op de

fundamentele eenheid van de mens met de Godheid. De mens is een goddelijk wezen, 'naar Gods beeld geschepen', het geestelijk evenbeeld dat bestaat. Godsdienst ziet in God een universeel, alles omvattend Wezen van onvoorstelbare volmaaktheid. 'Terugbinden' aan hem houdt de innerlijke drang en de geestelijke speurtocht van de mens naar zijn eigen volmaking in en de daarmee gepaard gaande terugkeer naar God. Om dit te bereiken heeft hij de ervaringen nodig van vele levens (incarnaties) op aarde. De 'Wetten der Natuur' die allen goddelijke wetten zijn, helpen hem in zijn ontplooiing tot volmaaktheid. En beginsel is fundamenteel onderdeze wetten: "Wat de mens zaait, zal hij ook oogsten." (Gal. 6:7)

WAAROM DE VRIJ-KATHOLIEKE KERK?

Godsdienst houdt geen dogma, leerstellingen of voorschriften vankerkgemeenschappen in. Godsdienst vereist geen vast ritueel of ceremonieel, en ook geen georganiseerde kerken.

ECHTER, rituelen en plaatsen waar ze gehouden kunnen worden, vormen onschatbare werktuigen die gebruikt worden te worden om de geestelijke ontwikkeling van de mens te helpen en te versterken. Zij dienen als kanal voor de goddelijke energie die het gehele universum doordringt, en moeten, evenals alle andere, aan de mens bekende krachten, geleid worden. Een doeltreffend instrument om die krachten te geleiden is de H. Eucharistie zoals die in de Vrij-Katholieke Kerk gevierd wordt. Het blijkt een middel te zijn dat uitstekend geschikt is voor de stroom van geestelijke energie, zoals herhaaldelijk door geofende helderzienden is bevestigd. Hoewel het werk van de Vrij-Katholieke Kerk schijnbaar het karakter van een formeel geordende eredienst draagt, is het toch vrij van starre structuren, met

DE GRONDSLAG VAN HET GELOOF

De Vrij-Katholieke Kerk ontleent de bezieling voor haar werk aan een krachtig geloof in de levende Christus. Zij is van mening dat een Kerk aan levenskracht wint naarmate haar leden niet slechts geloven in een Christus die tweeduizend jaar geleden leefde, doch er naar streven om in hun leven de dragers te zijn van die eeuwige Christus, die altijd voortleeft als een machtige geestelijke tegenwoordigheid en Zijn mensheid leidt in krachtgeeft. De Vrij-Katholieke Kerk aanvaardt in de eenvoudige letterlijke betekenis de schitterende belofte van Christus, die Hij ons gaf toen Hij op aarde was: "Ziet, ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld" (Math. 28:20). Hij gaf ook een andere belofte: "Waar twee of drie verenigd zijn in Mijn Naam, daar ben ik in hun midden". (Math. 18:20).

Zij beschouwt deze beloften als de geldige oorsprong van elke Christelijk eeredienst, van welke soort ook, zolang die ernstig en oprecht is. Zij is echter ook van mening dat, naast de uitwerking van deze belofte op de individuele gelovigen, onze Heer ook zekere rituelen of sacramenten heeft ingesteld, in de Oosterse Kerk 'mysterien' genoemd. Zij waren bedoeld om Zijn volgelingen grotere hulp te geven, en moesten in Zijn Kerk doorgegeven worden als speciale kanalen voor Zijn kracht en zegen. Door deze 'genademiddelen' is Hij steeds in Zijn Kerk aanwezig, en geeft Zijn volgelingen het geweldige voorrecht van hun gemeenschap met Hem, waardoor Hij hen leidt en beschermt van geboorte tot dood.

DESACRAMENTEN EN DE APOSTOLISCHE SUCCESIE

De Vrij-Katholieke Kerk erkent zeven sacramenten: de Doop, het Vormsel, de Absolutie, de Eucharistie of H.Mis, het H. Oliesel, het huwelijk, en het Priesterschap. Zij betracht de grootste zorgvuldigheid in het toedienen ervan, tenende de doeltreffende werkzaamheid op de gelovige te verzekeren. Zij heeft de traditionele bisschoppelijke overdracht van wijdingen, Apostolische Successie genaamd, behouden, en deze wordt geldig beschouwd door alle Christelijke Kerken die deze Successie als een grondslag van hun geloof bezitten.

SCHRIFT EN OVERLEVING

Naast de voortzetting van deze sacramentele rituelen hebben de eerste volgelingen van de Heer ook bepaalde leerstellingen en ethische beginselen meegegeven aan Zijn Kerk. Ongetwijfeld is veel van deze oorspronkelijke leer van Christus verloren gegaan, terwijl een deel door toewoelingen in de loop der eeuwen onbegrijpelijk is geworden. Wat overgebleven is blijft een erfenis van onschatbare waarde die met liefdevolle zorg en eerbied moet worden bewaard. De Vrij-Katholieke Kerk beschouwt de H. Schrift, de geloofsbelijdenissen en de tradities van de Kerk als de middelen waarmee de leer van Christus overgedragen werd aan Zijn volgelingen. Geeszinns wordt daaraan echter onontbeerlijkheid in letterlijke zin toegekend. De Vrij-Katholieke Kerk leidt er zekere beginselen van geloof en gedrag uitaf, die zij als fundamenteel en waar beschouwen en voldoende als grondslag voor een juist begrip en een juist gedrag. In de formulering van dit samenstel van leringen en ethische beginselen neemt de Vrij-Katholieke Kerk in sommige opzichten een aparte plaats in onder de Christelijke Kerken. Binnen de Christelijke Kerk hebben altijd verschillende 'scholen' bestaan. De Middeleeuwse godgeleerden volgden het filosofisch systeem van Aristoteles, maar de vroegste Kerkvaders met wijsgerige